

CHÚA NHẬT TUẦN XIV MÙA THƯỜNG NIÊN NĂM B

- ⇒ Trong những ngày ấy, sau khi nói với tôi, Thần Linh nhập vào tôi, và đỡ tôi đứng dậy. Tôi nghe Người nói với tôi rằng: “Hỡi con người, Ta sai người đến với con cái Israel, đến với dân nổi loạn phản nghịch Ta, chúng và cha ông chúng vì phạm giao ước của Ta cho đến ngày nay. Ta sai người đến để nói với những con cái dây mặt cứng lòng rằng: ‘Chúa là Thiên Chúa phán như vậy’. Hoặc chúng nghe, hoặc chúng không nghe, vì đây là bọn phản loạn, và chúng sẽ biết rằng giữa chúng có một tiên tri”. (Ed 2:2-5)

- ⇒ Anh em thân mến, để những mạc khải cao siêu không làm cho tôi tự cao tự đại, thì một cái dằm đâm vào thịt tôi, một thần sứ của Satan vả mặt tôi. Vì thế đã ba lần tôi van nài Chúa, để nó rời khỏi tôi. Nhưng Người phán với tôi rằng: “**Ông Ta đủ cho người, vì sức mạnh của Ta được tỏ bày trong sự yếu đuối**”. Vậy tôi rất vui sướng khoe mình về những sự yếu hèn của tôi, để sức mạnh của Đức Kitô ngự trong tôi. Vì thế, *tôi vui thoả trong sự yếu hèn của tôi, trong sự lạng nhục, quẫn bách, bắt bớ và khốn khó vì Đức Kitô: vì khi tôi yếu đuối, chính là lúc tôi mạnh mẽ.* (2 Cr 12:7-10)
- ⇒ Khi ấy, Chúa Giêsu trở về quê nhà và các môn đệ cùng theo Người. Đến ngày Sabbat, Người vào giảng trong hội đường, và nhiều thánh giá sùng sốt về giáo lý của Người, nên nói rằng: “Bởi đâu ông này được như vậy? Sao ông được khôn ngoan như vậy? Bởi đâu tay Người làm được những sự lạ thể ấy? Ông này chẳng phải bác thợ mộc con bà Maria, anh em với Giacôbê, Giuse, Giuđa và Simon sao? Chị em ông không ở với chúng ta đây sao?” Và họ vấp phạm vì Người.
- Chúa Giêsu liền bảo họ: “Không một tiên tri nào mà không bị khinh bỉ ở quê hương, gia đình họ hàng mình”. Ở đó Người không làm phép lạ nào được, ngoại trừ đặt tay chữa vài bệnh nhân, và Người ngạc nhiên vì họ cứng lòng tin. Người đi rảo qua các làng chung quanh mà giảng dạy.* (Mc 6:1-6)

+> “... Trong những ngày ấy, sau khi nói với tôi, Thần Linh nhập vào tôi, và đỡ tôi đứng dậy. Tôi nghe Người nói với tôi rằng: “Hỡi con người, Ta sai ngươi đến với con cái Israel, đến với dân nổi loạn phản nghịch Ta, chúng và cha ông chúng vi phạm giao ước của Ta cho đến ngày nay...” – “... Người phán với tôi rằng: “Ồn Ta đủ cho ngươi, vì sức mạnh của Ta được tỏ bày trong sự yếu đuối... *tôi vui thoả trong sự yếu hèn của tôi, trong sự lãnh nhục, quần bách, bắt bớ và khốn khó vì Đức Kitô: vì khi tôi yếu đuối, chính là lúc tôi mạnh mẽ*”

+> “... Chúa Giêsu liền bảo họ: “*Không một tiên tri nào mà không bị khinh bỉ ở quê hương, gia đình họ hàng mình*”. Ở đó Người không làm phép lạ nào được, ngoại trừ đặt tay chữa vài bệnh nhân, và Người ngạc nhiên vì họ cứng lòng tin. Người đi rảo qua các làng chung quanh mà giảng dạy...”

== “*Không một tiên tri nào mà không bị khinh bỉ ở quê hương, gia đình họ hàng mình*”. Tiếng Việt cũng có câu: “**Bụt nhà không linh**” – Chắc hẳn ngôn ngữ nào cũng có câu với ý nghĩa tương tự như vậy – Trong cuộc sống thực tế của mỗi một người chúng ta, không ai phủ nhận điều này...”

+ Đức Giêsu – một con người THẬT, có sinh quán THẬT, có gia đình Cha Mẹ & anh chị em bà con lối xóm THẬT, cũng không thể thoát khỏi “cái vòng luẩn quẩn” của lối sống trong xã hội loài người: “... *nhiều thánh giả sống sót về giáo lý của Người, nên nói rằng: “Bởi đâu ông này được như vậy? Sao ông được khôn ngoan như vậy? Bởi đâu tay Người làm được những sự lạ thế ấy? Ông này chẳng phải bác thợ mộc con bà Maria, anh em với Giacôbê, Giuse, Giuđa và Simon sao? Chị em ông không ở với chúng ta đây sao?”*”

+ Trong mùa tỉnh tâm tại một tu hội, người Bạn thân nhất của tôi được mời làm linh hướng trong suốt 7 ngày tỉnh tâm... Anh Bạn đưa cho tôi xem tập các bài “giảng” mỗi ngày, tuần tự theo đề tài mùa tỉnh tâm: VIỆC TỔNG ĐỒ HÀNG NGÀY và lối sống tu trì của cá nhân&cộng đoàn tu sĩ, ứng hợp với ơn gọi/tôn chỉ của dòng tu, và bảo tôi xem có thêm/bớt vài ý tưởng gì không?

. Sau khi đọc qua, tôi nói với anh Bạn: “hết sảy! Lão nghiên cứu nhiều sách vở, đọc nhiều tài liệu rồi ghi rõ họ tên/chức vụ của các câu trích dẫn nữa, đều là do các “bậc” cao trọng không hà!”

. Ông Bạn cười “ý nhị” rồi đáp: “hihihihi, *nói thiệt chứ những câu cứ cho là trích dẫn từ các bậc cao trọng, thật ra AI TRONG CHÚNG TA CŨNG CÓ THỂ NÓI VÀ BIẾT, nhưng nếu gán cho là của vị giáo hoàng này, của tổng giám mục nọ, của cha xứ này thầy Sáu kia, của sư phụ XYZ, v.v... thì thánh giả mới TIN và chịu nghe lọt tai rồi ghi vào lòng... chứ chỉ nói khơi khơi thì quả thật BỤT NHÀ KHÔNG THIÊNG!* Trong văn học Việt, chúng ta thường nghe nói: những gì từ miệng lưỡi của vua quan ‘nhỏ/khạc ra’ đều là vàng ngọc đó sao? Hihihihii”

= Tương truyền rằng một hôm vị quan về quê làng, bà con hàng xóm tụ họp nghênh tiếp thật “hoành tráng”; ngồi trong bàn tiệc, quan khạc nhổ một đồng dưới đất, một cậu bé chạy đến, lấy ngón tay moi tìm trong đồng nước miếng/đờm quan vừa nhổ ra;

. vị quan ngạc nhiên hỏi cậu bé: “cậu nhóc kia, làm gì vậy?”,

. cậu bé vừa lau chùi ngón tay nơi vạch áo của mình, vừa nói: “Dạ thưa quan, con nghe người lớn bảo, những gì vị quan khạc nhổ từ miệng ngài ra thì là vàng ngọc... Con đến **moi tìm vàng ngọc, nhưng chẳng thấy vàng bạc gì cả mà chỉ thấy mùi thúi quá là thúi, thúi hơn của con nữa...**”

== Trở lại câu Đức Giêsu nói cùng người đồng hương: “... **Không một tiên tri nào mà không bị khinh bỉ ở quê hương, gia đình họ hàng mình**”. Ở đó Người không làm phép lạ nào được, ngoại trừ đặt tay chữa vài bệnh nhân, và Người ngạc nhiên vì họ cứng lòng tin. Người đi rảo qua các làng chung quanh mà giảng dạy.

+ Trong một lần giảng dạy/rao truyền TIN MỪNG cho dân chúng, một số người nghe đòi hỏi Đức Giêsu một DẤU LẠ, Người KHÔNG đáp ứng một dấu lạ nào ngoài việc nêu lên hai (2) điều lạ:

1. Tiên tri Giona và dân thành Ninivê, (Gn 1:1-2, 2:1, tt.)
2. Tiên tri Elia và người đàn bà góa tại Serepta (1K 17:8-16)

+ “... Người ngạc nhiên vì họ cứng lòng tin...”

. Về dấu lạ tiên tri Giona: sau khi Đức Giêsu từ cõi chết sống lại, “dân riêng” của Người VẪN cứng lòng tin – thiết tưởng câu nói của Đức Ki-tô với ông Toma, người môn đệ cứng lòng tin : “PHÚC CHO AI KHÔNG THẤY MÀ TIN” là nhắm cho mỗi người chúng ta vậy...

. Về dấu lạ tiên tri Elia tại Serepta, Đức Ki-tô nhắn nhủ mỗi Anh Chị Em chúng mình: “THẦY Ở VỚI ANH (CHỊ) EM MỌI NGÀY CHO ĐẾN TẬN THỂ...” qua Bí Tích Thánh Thể vậy.

= AI CÓ TAI ĐỂ NGHE THÌ HÃY NGHE! – Amen.

Liệu Anh Chị Em chúng mình muốn làm người “bà con hàng xóm” của Đức Giêsu khi Người còn ở trần gian tại Nagiarét hay là những Anh Em/Chị Em BIẾT NGHE VÀ TUÂN GIỮ LỜI Người?